

вена лудость ся открыла, кога-то отбилъ орало-то, за да пожали сына си Телемака. Тойзи сщій Одисей отишълъ да извлѣзе отъ обиталище-то му и Ахилевса, кого-то Ѳетиса бѣ скрyla по-между дъщеркы-ты на Скиросекый царь Ликомеда, за да прѣвари да ся не сбѣдне дума-та на оракула, кой-то былъ казалъ, че ще погыне подъ Троянскы-ты стѣны. Одисей занесълъ дарове въ Ликомедовый дворъ; по-между женскы-ты накыты, той намѣсилъ и орѣжя, и Ахилевсъ ся издалъ самъ като турилъ рѣжжъ на тѣхъ. Кога-то всичка-та войскъ ся събрала, прѣдали управление-то на Минелаевый братъ Агамемнона. Тая честь му станѣла сѣща. Богове-ты дозволили да трѣгне флота-та събрана при Авлиса, съ залогъ да принесе той въ жрътвѣ прѣдъ Діанины-ты Олтары, дъщеркѣ си Ифигениѣ. Най-сѣтнѣ, слѣдъ десять годишно приготовления и размаиваня, флота-та трѣгнѣла и пристигнѣла при Троянскы-ты брѣгове, та обсадили града.

Обсада на Троѣ. — Ахилевсовъ гнѣвъ.
— Прѣвзиманіе на града.

Обсада-та траяла десять години. Ахылъ и Агамемнонъ ся скарали. Хризей, Аполоновый жръць, бѣше дошълъ да иска дъщерѣ си Хризейсѣ, коя-то была у Агамемнона робыня. Агамемнонъ принуденъ да ѣе даде, поискалъ да си отмъсти Ахылу, кой-то былъ подканилъ и спомогнѣлъ думы-ты на врача Калхаса, тѣкователя на волѣ-тѣ на богове-ты, прѣлѣстилъ и отвлѣкълъ на тоя юнакъ робыниѣ-тѣ му Бризеисѣ. Разгнѣвенъ и оскрѣбенъ отъ тѣхъ обидѣ и неправдѣ, Ѳетисиный сынъ ся оттеглилъ подъ шятѣра си, та оставилъ всичкый воененъ то-